

тер. Упоредо са традиционалним гледиштем постоје и друга: католичка црква (почев од XIII века) изјављује да се у италијанском граду Лорету налази управо она кућа у којој је живела "девица Марија" и "у којој јој се приказао арханђел Гаврило" [89, стр. 198]. Најранији документ који се односи на "кућу у Лорету" је була Урбана VI (1387. год.). Године 1891. Лав XIII је објавио енциклику поводом "чуда у Лорету" тј. "чудо се датира" у XIII век. "И данас је Лорето - место ходочашћа... католика" [168, стр. 37].

Као закључак наведимо следећи резиме: "Читање литературе посвећене археологији Новог завета оставља чудан утисак. Десетине и стотине страница описују како су била организована ископавања, какав је спољни изглед одговарајућих локација и предмета, каква је историјска и библијска "позадина" одговарајућег сижеа, а у закључку, када ствар долази до саопштавања конкретних резултата целог рада, брзометно следи неколико неубедљивих и очигледно конфузних фраза о томе да проблем још није решен, али постоји нада да ће у будућности итд. Може се са пуном сигурношћу и категоричношћу рећи да ниједан, буквално ниједан новозаветни сиже нема до дана данашњег иоле убедљиву археолошку потврду (у традиционалној локализацији - А.Ф.). То се у потпуности односи посебно на личност и биографију Исуса Христоса. Ни једно место које се по традицији сматра позорницом овог или оног новозаветног догађаја, не може бити наведено са минималном дозом веродостојности [89, стр. 200-201]. Археолог Швеглер: "Место његове (Христове - А.Ф.) смрти, ако расуђујемо археолошким појмовима, обавијено је најдубљом тамом" (цит. по [89, стр. 202]). Нема никакве могућности да се утврди положај например града Назарета, горе "Голготе", града Капернаума итд. [89, стр. 204-205]. Настаје питање: да ли је исправно тражити трагове новозаветних догађаја у Палестини, на Блиском Истоку?"

6. Древна географија

6.1. Рим, Нови Рим, Напуљ, Троја, Јерусалим, Вавилон и традиционална географија

Сматра се да је Константин I око 330. год. пренео престоницу из Рима на Босфор, у место Визант, које је добило име Нови Рим, касније - Константинопољ [37, стр. 26]. Оба Рима су били престонице великих империја: Римске и Ромејске. Житељи Новог Рима су упорно себе називали "Римљанима" (а "Ромејима" су их наводно називали само други народи; в. даље). Зато и Ромејска империја с гледишта њених становника постаје Римска империја тј. називи обеју империја се поклапају [37, стр. 26], [15, стр. 47]. На Балкану се налазила држава Романија (данас Румунија), која се наслањала на Босфорску империју. Упоредо са легендом о преносу престонице из италијанског Рима у босфорски Рим, постоји и "супротна" легенда о покушају преношења престонице из босфорског Рима у италијански Рим [15, стр. 288].